

Keko wil de wereld zien

Morgan is een kleine orka. Zijn grote zus Keko wil hem iets laten zien en daarom zwemt hij achter haar aan. 'Niet te ver weg gaan, hoor!' zegt mama.

'Maak je geen zorgen. We zijn zo weer terug!' antwoordt Keko. Ze zwemmen naar de rand van de baai. Daar begint de zee. Overal zijn golven. Alleen in de verte is een stukje land. Achter dat stukje land gaat de zee weer verder, tot aan de horizon. 'Kijk!' zegt Keko. 'Hier begint de rest van de wereld. Als ik later groot ben, ga ik op reis. Ik wil alles ontdekken wat er op de wereld te zien is. Ik kan niet wachten tot het zover is!' 'Maar als je de rest van de wereld gaat ontdekken, zie je mama heel lang niet,' zegt Morgan. 'O, dat vind ik niet erg, hoor,' lacht Keko. 'Ik kan best wel even zonder haar.'

In de verte dobbert een ijsschots op de golven. Er staat iemand op. 'Het lijkt wel een rendier,' zegt Morgan. 'Een kleintje nog!'

Keko denkt niet na. Ze springt in de golven en zwemt er naartoe. 'Kom mee!' roept ze tegen Morgan. 'Gaan we dan niet te ver weg bij mama?' roept Morgan haar na. 'Maak je geen zorgen. We zijn zo weer terug!' roept Keko. 'Goed dan,' zegt Morgan. Hij zwemt met haar mee.

'Hallo daar!' zegt Keko tegen het rendiertje. 'Wat doe jij hier?' 'Ik wilde naar de vissen kijken,' legt het rendiertje uit. 'Daarom stond ik vlakbij het water, maar toen brak het ijs af waar ik op stond!' En dan zakt hij door zijn pootjes en begint te huilen. 'Ik wil naar huis!'

‘Wij helpen je wel,’ zegt Keko.
 ‘Waar woon je eigenlijk?’
 Het rendiertje knikt naar het
 stukje land dat in de verte ligt.
 Morgan schrikt, dat is ver. Maar
 Keko is stoer. ‘Geeft niks,’ zegt
 ze. ‘Dan ontdekken wij alvast een
 stukje van de wereld.’ Ze zet
 haar neus tegen de ijsschots en
 begint te duwen.
 ‘Gaan we dan echt niet te ver

bij mama weg?’ vraagt Morgan.
 ‘Maak je geen zorgen,’ zegt Keko.
 ‘We zijn zo weer terug.’
 Ze duwt en ze duwt, maar dat
 gaat niet zo makkelijk. De golven
 zijn hoog en de wind blaast de
 ijsschots steeds de verkeerde
 kant op.
 ‘Goed dan,’ zucht Morgan en dan
 duwt hij met zijn zus mee.
 Eindelijk gaat de ijsschots vooruit!

Ploenk! Daar botst de ijsschots
 tegen de kant.
 Het rendiertje springt er vanaf
 en holt naar zijn papa en mama.
 Wat zijn ze blij om elkaar weer te
 zien! Ze knuffelen wat af!
 ‘Net als mama met ons doet,’
 zegt Morgan.

‘Ja. Net als mama met ons,’
 knikt Keko. En dan ineens mist
 ze haar zó erg dat de tranen in
 haar ogen springen.
 ‘Maak je geen zorgen,’ zegt Morgan
 troostend. ‘We zijn zo weer terug.’

Dan zwemmen ze zo snel als ze
 kunnen terug naar de baai.
 En de rest van de wereld? Daar
 denkt Keko niet meer aan. Die
 ontdekt ze later wel. En later duurt
 gelukkig nog héél lang ...

Dit verhaal staat ook in het boek ‘Wilde dieren in de sneeuw’,
 een dierenprentenboek met verhalen en informatie over wilde dieren.
 Meer spannende avonturen lezen? Dit boek is te bestellen in
 onze webshop wnfrangers.nl/wildedierenindesneeuw.

